

har spurgt hr. Kristian Jensen, hvorfor man nu sætter den i værk og så laver et analysearbejde efterfølgende.

Jeg vil spørge hr. Kristian Jensen, om det ikke er rigtig, at når det er nødvendigt at gøre noget allerede nu for de økonomisk dårligst stillede ældre, er det, fordi der desværre rent faktisk er rigtig mange ældre, som har meget, meget lidt at gøre godt med, og som derfor har et påtrængende behov for hurtigt at blive imødekommet af Folketinget med en ekstra ydelse. Det er derfor, der er en engangsydelse i første omgang for næste år på 5.000 kr.

Men når vi samtidig har igangsat et analysearbejde, er det selvfølgelig i erkendelse af – det er det i hvert fald fra Dansk Folkepartis side – at der er behov for at gøre noget også efter 2003, altså næste år, at der selvfølgelig er behov for en langsigtet indsats for de pensionister, der har de dårligste økonomiske vilkår.

Det skal stå nagelfast klart under denne her debat, at det er Dansk Folkepartis vision, at det, at vi kommer de økonomisk trængte pensionister i møde, ikke er en engangforeteelse for 2003; det er selvfølgelig noget varigt, noget permanent, noget, der også skal ske i 2004 og fremefter.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Både til hr. Morten Helveg Petersen og til hr. Kristian Thulesen Dahl: Det er klart, at når vi har fundet det rimeligt at lave en engangsydelse til de økonomisk dårligst stillede pensionister for 2003, er det, fordi det er en oplagt målgruppe. Der er en gruppe mennesker, der må vende hver eneste krone for at få pengene til at slå til i dagligdagen. Derfor har vi fundet en model og en økonomisk ordning, som passer sammen, og derfor har vi valgt at gennemføre det allerede i 2003.

Så vil jeg bruge lidt tid på hr. Klaus Hækkerups spørgsmål. For det første er målet også, som der står i rapporten »Danmark 2010«, at halvere den offentlige ØMU-gæld, som det hed i sin tid. Det betyder, at det ikke bare gælder statsgælden, men også, når man kigger på kommunernes økonomi, når man kigger på de sociale fonde m.v.

Det, der er målet for »Danmark 2010«, er at holde overskuddet på de samlede offentlige finanser inden for en udsvingsramme, der ligger på mellem 1,5 og 2,5 af bruttonationalproduktet. Det holder vi os inden for. Når der er nogle ud-

sving med hensyn til, hvor meget gælden falder i forhold til BNP, skyldes det meget ren teknik. Men det er sådan, at når man omlægger Den Sociale Pensionsfond, udgår der 0,8 pct. i forhold til BNP. Når man kigger på genudlån til statens selskaber, f.eks. Øresundskonsortiet eller Storebæltskonsortiet, giver det et udsving på 0,9 pct. af BNP.

Hvis man tager afgrænsning af periodeforskydninger, giver det et udsving på 1 pct. af BNP på det grundlag, vi har i dag, i forhold til det, vi havde, da man lavede »Danmark 2010«. Så det er altså udsving på i alt 2,7 pct. af BNP alene på teknik, som intet har med den reelle bagvedliggende økonomi at gøre, men som alligevel er med til at gøre, at den procentsats, der står i slutåret, ser større ud.

Kl. 14.30

Det, der er væsentligt for os, er, at den reelle gæld bliver nedbragt, og det gør den ved, at man holder en velfungerende offentlig sektor, hvor der er overskud på de samlede offentlige finanser, og hvor overskuddet svinger afhængig af konjunkturerne fra mellem 1,5 pct. af BNP til 2,5 pct. af BNP. Det mål holder vi os så rigeligt inden for, og derfor er jeg sikker på, at det lykkes for denne regering at klare både skattestoppet og nedbringelse af den offentlige gæld.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Vi har nu hørt hr. Kristian Jensen adskillige gange stå heroppe og sige, at man går ikke efter de kortest uddannede hos Venstre og VK-regeringen.

Men jeg er nødt til at spørge hr. Kristian Jensen: Er det god erhvervs politik at hindre mennesker i at få efter- og videreuddannelse og at hindre mennesker i at få grundlæggende kompetencer på arbejdsmarkedet?

Jeg tror næsten ikke, der er nogen her i denne sal, der ikke er blevet kontaktet af deres lokale AMU-center. De har voldsomt store problemer. Vi ser, at de har lærerne, de har bygningerne, de har arbejdskraften stående til rådighed, men på grund af rammer, lofter, kvoter og brugerbetaling kan de altså ikke komme i gang.

På Fyn står der en bygningsmasse til 250 mio. kr. og over 200 lærere, der ikke kan komme videre, og erhvervslivet efterspørger arbejdskraften. Hvad er svaret til dem? Er det øgede fradrag til erhvervslivet? Hvad er svaret? Er det god, velfungerende Venstreerhvervs politik, at disse